

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה O	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

כתובות-הכותב לאשתו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
וסבר רב תנאו קיים?												פד.
האומר לחבירו על מנת שאין לך עלי אונאה, רב אמר: יש לו עליו אונאה	והא איתמר: [רב]									◆	■	פד.
אין לו עליו אונאה	שמואל:									◆	■	פד.
אלא הלכה כרבן שמעון בן גמליאל, דאמר: המתנה על מה שכתוב בתורה - תנאו בטל, ולא מטעמיה												פד.
מתה - יירשנה	דאילו רשב"ג סבר:									◆	■	פד.
מתה - לא יירשנה.	ורב סבר:									◆	■	פד.
האי מטעמיה ולא כהילכתיה הוא												פד.
אלא, הלכה כרבן שמעון בן גמליאל, דאמר: אם מתה - יירשנה, ולא מטעמיה												פד.
בדאורייתא תנאו בטל, הא בדרבנן תנאו קיים	דאילו רשב"ג סבר:									◆	■	פד.
אפילו - בדרבנן תנאו בטל.	ורב סבר:									◆	■	פד.
האי כטעמיה וכהילכתיה הוא, ורב מוסיף הוא												פד.
אלא, הלכה כרבן שמעון בן גמליאל, דאמר: אם מתה - יירשנה, ולא מטעמיה												פד.
ירושת הבעל דאורייתא, וכל המתנה על מה שכתוב בתורה - תנאו בטל	דאילו רשב"ג סבר:									◆	■	פד.
ירושת הבעל דרבנן, וחכמים עשו חיזוק לדבריהם כשל תורה.	ורב סבר:									◆	■	פד.
ורב סבר ירושת הבעל דרבנן?												פד.
היורש את אשתו - יחזיר לבני משפחה וינכה להן מן הדמים	והתנן, רבי יוחנן בן ברוקא:											פד.
והיונן בה, מאי קסבר?												פד.
אי קסבר: ירושת הבעל דאורייתא												פד.
אמאי יחזיר?												פד.
ואי דרבנן												פד.
דמים מאי עבידתיהו?												פד.
לעולם קסבר: ירושת הבעל דאורייתא, וכגון שהורישתו אשתו בית הקברות, משום פגם משפחה אמור רבנן לישקול דמי וליהדר, ומאי ינכה להן מן הדמים? דמי קבר אשתו	ואמר רב:											פד.
המוכר קברו ודרך קברו, מעמדו ומקום הספידו - באין בני משפחה וקוברין אותו בעל כרחו, משום פגם משפחה	כדתניא:											פד.
רב לטעמיה דרבי יוחנן בן ברוקא קאמר, וליה לא סבירא ליה.												פד.
מי שמת, והניח אשה ובעל חוב יורשין, והיה לו פקדון או מלוה ביד אחרים, רבי טרפון אומר: ינתנו לכושל שבהן	[רבי טרפון]											מ
אין מרחמן בדין, אלא ינתנו ליורשין, שכולן צריכין שבועה ואין היורשין צריכין שבועה.	רבי עקיבא:											פד.
הניח פירות תלושין מן הקרקע - כל הקודם בהן זכה בהן.												פד.
זכתה אשה יותר מכתובתה, ובעל חוב יותר על חובו, המותר - רבי טרפון אומר: ינתנו לכושל שבהן	[רבי טרפון]											פד.
אין מרחמן בדין, אלא ינתנו ליורשין, שכולם צריכין שבועה ואין היורשין צריכין שבועה.	רבי עקיבא:											פד.
למה לי למיתני מלוה, למה לי למיתני פקדון?												פד.

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story :מקרא-key	statement- מימרא ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	--

כתובות-הכותב לאשתו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
צריכא, דאי תנא מלוה, בהא קאמר רבי טרפון, משום דמלוה להוצאה ניתנה, אבל פקדון דאיתיה בעיניה - אימא מודי ליה לרבי עקיבא ואי תנא הא, בהא קאמר רבי עקיבא, אבל בהך אימא מודי לרבי טרפון, צריכא.												! ◇
מאי לכושל?												^
לכושל שבראייה	רבי יוסי ברבי חנינא:											! ◇
לכתובת אשה, משום חנינא.	רבי יוחנן:											! ◇
כתנאי												■
לכושל שבראייה, והוא כשר	רבי בנימין:											◇ ■ ■
לכתובת אשה, משום חנינא.	רבי אלעזר:											◇ ■ ■
הניה פירות התלושין.												■ <
ורבי עקיבא, מאי איריא מותר? כולהו נמי דיורשין הון												◇
אין הכי נמי, ואידי דאמר רבי טרפון מותר, תנא איהו נמי מותר.												! ◇
ור"ע, תפיסה לא מהניא כלל?												◇
והוא שתפס מחיים.	רבא אמר רב נחמן:											! ◇
ולרבי טרפון, דמנחי היכא?												^ ◇
והוא שצבורין ומונחין ברשות הרבים, אבל בסימטא לא תרוייהו:	רב ושמואל דאמרי											! ◇
אפי' בסימטא.	רבי יוחנן וריש לקיש דאמרי תרוייהו:											! ◇
דון דייני כר' טרפון, ואהדריה ר"ל לעובדא מינייהו	[ריש לקיש]											◇ ■
עשית כשל תורה.	אמר ליה רבי יוחנן:											◇ ■
לימא בהא קמיפלגי												◇
טעה בדבר משנה חוזר	דמ"ס: [ריש לקיש]											◇ ■
טעה בדבר משנה אינו חוזר	ומר סבר: [רבי יוחנן]											◇ ■
לא, דכ"ע - טעה בדבר משנה חוזר, והכא בהא קמיפלגי												!
הלכה כר"ע מחבירו ולא מרבו	מר סבר: [רבי יוחנן]											! ◇
הלכה אפי' מרבו.	ומר סבר: [ריש לקיש]											! ◇
ואיבעית אימא: דכ"ע - הלכה כר"ע מחבירו ולא מרבו, והכא בהא קמיפלגי												!
רבי טרפון רבו הוה	מר סבר: [רבי יוחנן]											! ◇
חבירו הוה.	ומר סבר: [ריש לקיש]											! ◇
ואיבעית אימא: דכולי עלמא - חבירו הוה, והכא בהא קמיפלגי												!
הלכה איתמר	מר סבר: [ריש לקיש]											! ◇
מטין איתמר.	ומר סבר: [רבי יוחנן]											! ◇
קריביה דר' יוחנן תפוס פרה דיתמי מסימטא, אתו לקמיה דר' יוחנן												◇ ○

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ; קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator											
כתובות-הכותב לאשתו	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
שפיר תפסתוה.	אמר להו: [רבי יוחנן]										■	◇	פד:
אתו לקמיה דרבי שמעון בן לקיש											○		פד:
זילו אהדור.	אמר להו: [ריש לקיש]										■	◇	פד:
אתו לקמיה דרבי יוחנן,											○		פד:
מה אעשה, שכנגדי חלוק עלי.	אמר להו: [רבי יוחנן]										■	◇	פד:
ההוא בקרא דיתמי דתפסי תורא מיניה, בע"ח אמר: מחיים תפיסנא ליה, ובקרא אמר: לאחר מיתה תפסיה, אתו לקמיה דרב נחמן												○ ◇	פד:
אית לך סהדי דתפסיה?	אמר ליה: [רב נחמן]											^	פד:
אמר ליה: לאו												!	פד:
מגו דיכול למימר לקוח הוא בידי, יכול נמי למימר מחיים תפיסנא ליה.	אמר ליה: [רב נחמן]											■ ◇	פד:
הגדרות אין להן חזקה	והאמר ר"ל:										■ ;	◇	פד:
שאני תורא, דמסירה לרועה.												!	פד:
דבי נשיאה תפוס אמתא דיתמי מסימטא, יתיב ר' אבהו ור' חנינא בר פפי ור' יצחק נפחא ויתיב רבי אבא גבייהו												○ ◇	פד:
שפיר תפסתוה.	אמר להו: [ר' אבהו ור' חנינא בר פפי ור' יצחק נפחא]											■ ◇	פד:
משום דבי נשיאה נינהו מחנפיתו להו? והא דון דייני כר' טרפון, ואהדריה ריש לקיש עובדא מינייהו.	אמר להו ר' אבא:											; ◇	פד:
יימר בר חשו הוה מסיק ביה זוזי בההוא גברא, שכיב ושביק ארבא, א"ל לשלוחיה: זיל תפסה ניהליה, אזל תפסה.												○ ◇	פד:
את תופס לב"ח במקום שחב לאחרים	פגעו ביה רב פפא ורב הונא בר' דרב יהושע:											■ ◇	פד:
התופס לבע"ח במקום שחב לאחרים - לא קנה.	ואמר רבי יוחנן:											■ ■ ◇	פד: